

[Wilkjelm.]

dette hus, hvor usandhederne jo har lov at florere ubegrænset, skal jeg sige, at man jo kan se det selv. I finanslovforslaget regner man med at spare — og det er vel at mærke totalt, det er ikke statens andel, det er heller ikke bare den offentlige andel, det er inklusive forældreandelen — 114 mill. kr. i 1975-niveau ved at fyre 3.600 heltidsansatte. Det er en gennemsnitsløn på 32.000 kr., og den er desværre korrekt. Den fremkommer ved, at pædagogerne, som kun udgør $\frac{1}{4}$ af de fyrede, har gennemsnitsløninger på mellem 55.000 og 60.000 kr., mens de $\frac{3}{4}$, der fyres, for hovedsagens vedkommende er de ganske unge medhjælpere, og det er ikke nogen lærepladser, de har, det er fuldtidsjob til under 20.000 kr. om året, brutto. Det ville hr. Maisted kunne finde ud af, hvis han læste teksten. Det er det, han kalder den herskende klasse: under 20.000 kr. om året.

Må jeg sige om, hvem der anbringer børn på daginstitutionerne efter Danmarks Statistik, 100.000 kr.s klassen: ja, det er jo korrekt, det følger da af sig selv. Det er jo familieindtægter, man har gjort op, og eftersom det er plat umuligt at få en børneinstitutionssplads, hvis ikke begge er udearbejdende, så skal ganske gemene enkeltpersonindtægter på 50.000 kr. nu engang give en familieindtægt på ca. 100.000 kr., men om de derfor bliver højt lønede eller herskende klasse, synes jeg er et andet spørgsmål. Det er i hvert fald lønninger, der ligger på under halvdelen af, hvad hr. Maisted oppebærer herinde; jeg ved ikke, hvad han har ved siden af.

Til socialministeren vil jeg gerne sige, at jeg er højst utilfreds med svaret om konsekvensbesparelsen. Svaret gik ud på, at socialministeren henviste til sit svar af 8. oktober, men sagen er jo, at jeg har påvist — og jeg skal ikke gentage det, for den tale er duplikeret, og pressen har det, og hele dokumentationen med spalteangivelser findes dér — at lige præcis dette svar var nyt. Det var i strid med alle de tidligere løfter, og det var et svar, der vel at mærke blev afgivet en måned efter, at det endelig var kommet frem, at der ikke var reelle besparelser i dette. Først på det tidspunkt kommer der, i strid med alle tidligere løfter, erklæringen om, at der ikke vil eller skal indregnes nogen

konsekvensbesparelse i det andet års såkaldte sparevedtagelse. Alle de tidligere svar, som dér er dokumenteret, gik på noget andet.

Om socialministerens begrundelse for ikke at svare på det andet spørgsmål, som er meget udførligt begrundet i det andet bilag til min tale, for det er jo en lidt mere indviklet sag, som man har måttet sætte på prent, vil jeg sige, at jeg ikke kan slette den. Det er ikke rigtigt, at socialministeriet først fik det spørgsmål for 2 dage siden. De fik det i fredags, og det er 6 dage siden som bekendt.

Jeg skal kort berette udviklingsgangen. Da vi havde opdaget den dér helt åbenbare modsigelse om mangelen på de 350 mill. kr., ringer vi først til socialministeriet og spørger: har I nogen rimelig forklaring på det dér? Det havde man ikke umiddelbart, men ville gerne snakke med socialstyrelsen, som har bistået med at udarbejde de tal. Vi kunne måske få besked et par timer efter. Et par timer efter fik vi at vide, at det ikke var nogen enkel sag; den kunne ikke sådan uden videre besvares, man ville være taknemlig for et skriftligt spørgsmål. Dette skriftlige spørgsmål blev indleveret fredag middag. Dertil kommer, at vi jo meget tydeligt rykkede for det i tirsdags og direkte sagde til socialministeren og finansministeren, som begge sad der, at vi ville sætte overordentlig pris på at have det spørgsmål afklaret her til debatten i dag. Det må der have været mulighed for, og til overflod har vi altså for 4 timer siden uddelt en meget udførlig begrundelse for, hvorfor der må være en eller anden fejl, der skal opklares i finanslovforslaget, for daginstitutionerne af størrelsesordenen en manko på 350 mill. kr. Embedsmandslogen har været fuld. Der har været alle mulige betingelser for at finde ud af, om det her er en fejl, eller om det er tallene for sidste år, der var for høje, eller hvordan kommer det her frem?

Jeg er ikke blevet spor tryggere af at høre de dér halve forklaringer, man har fået hen ad vejen, når de sådan er blevet afvist: „Ja men husk nu på, at der er maksimumsgrænser“. Dette har intet med maksimumsgrænserne at gøre, for det er totalbudgetterne, det drejer sig om. „Ja men husk nu på, der er nedskæringer“. Dette har intet med ned-